

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4746/2020
11.02.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., кога заступа Александар Мољац, адвокат из ..., против туженог Глобос осигурања АДО Београд, кога заступа Иван Гвозденац, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1172/20 од 11.06.2020. године, у седници одржаној 11.02.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ ревизија туженог.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 1172/20 од 11.06.2020. године у ставу 1. и 3. изреке тако што се **ОДБИЈА** као неоснована жалба тужиоца и потврђује пресуда Основног суда у Новом Саду П 4130/2018 од 27.01.2020. године у погледу одбијајућег дела за 136.808,09 динара са траженом каматом и трошковима поступка.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженом накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 80.680,00 динара у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 4130/2018 од 27.01.2020. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца да му тужени на име накнаде материјалне штете исплати износ од 689.506,50 динара са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе па до исплате, као и да му исплати све трошкове поступка са законском затезном каматом од дана извршности до коначне исплате у року од 15 дана под претњом извршења. Обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 197.906,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде па до исплате у року од 15 дана.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1172/20 од 11.06.2020. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је делимично усвојена, а делимично одбијена, па је пресуда Основног суда у Новом Саду П 4130/2018 од 27.01.2020. године преиначена, тако што је тужбени захтев делимично усвојен и обавезан тужени да тужиоцу на име

накнаде материјалне штете исплати 136.808,09 динара и то са законском затезном каматом почев од 27.01.2020. године па до исплате, као и да му надокнади трошкове парничног поступка од 83.043,22 динара са законском затезном каматом од дана извршности па до исплате. Ставом другим изреке, потврђена је првостепена пресуда у делу којим је одбијен тужбени захтев преко износа од 136.808,09 динара до износа од 689.506,50 динара са законском затезном каматом на ту разлику почев од подношења тужбе, па до исплате, као и у делу којим је одбијен захтев за исплату законске затезне камате на вредност од 136.808,09 динара од подношења тужбе до 26.01.2020. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка исплати износ од 28.675,22 динара у року од 15 дана под претњом извршења. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова одговара на жалбу.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права. Из садржине ревизије произилази да се другостепена пресуда побија у преиначујућем делу (став 1. изреке) и у делу којим је обавезан тужени на плаћање трошкова поступка (став 3. изреке).

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 55/14), па је утврдио да је ревизија туженог основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 11.09.2017. године на магистралном путу М19 Власница – Хан Пијесак дошло је до саобраћајне незгоде, тако што је ББ управљајући путничким возилом марке „...“ регистарских ознака ... изгубио контролу над возилом и десном страном возила ударио у бетонску подзиду која се налазила поред пута. Предметни аутомобил је у власништву тужиоца а ББ је исти позајмио од тужиоца на коришћење на основу овереног овлашћења. Тужилац је са туженим закључио каско осигурање моторних возила полисом број ... дана ...2017. године са роком осигурања које почиње од 01.06.2017. године и траје до 01.06.2018. године. Вештачењем вештака саобраћајно-машинске струке утврђено је да је штета на возилу у висини 1.076.088.060,00 динара. У ту висину укључени су и трошкови ПДВ-а везано за куповину и замену оштећених делова на возилу. Трошкови без ПДВ-а који представљају суштину штете на назначеном возилу чине износе 904.897,80 динара. На предметном возилу тужилац није вршио поправке већ је исто продао за износ од 17.000 евра. У току трајања првостепеног поступка тужени је тужиоцу исплатио износ од 940.072,50 динара а неисплаћени део штете у висини обрачунатог ПДВ-а износи 136.808,09 динара.

При овако утврђеном чињеничном стању, полазећи од одредбе члана 190. ЗОО, првостепени суд је нашао да је тужбени захтев неоснован. Ово из разлога што је према цитираном пропису предвиђено да ће суд досудити накнаду оштећеном у износу који је потребан да се оштећеникова материјална ситуација доведе у оно стање у коме би се

налазила да није било штетне радње или пропуштања. Тужилац није поправио возило већ га је продао а та околност је од значаја јер за износ ПДВ-а није имао штету, па стога ни тражени износ нема основа да потражује.

Другостепени суд није прихватио овакво становиште првостепеног суда налазећи да тужилац сходно члану 190. ЗОО има право на накнаду траженог износа који представља висину штете у виду ПДВ-а на износ у вези кога му је наступило оштећење на предметном возилу (904.897,80 динара). По налажењу другостепеног суда, околност да тужилац није поправио возило већ га је продао, није од значаја за одлуку о висини претрпљене штете јер се накнадом успоставља стање које је за тужиоца постојало пре настанка штете. Такво стање се може успоставити на начин да се тужиоцу накнади вредност поправке возила и у ту вредност свакако улазе и трошкови ПДВ-а као саставни део цене возила за замену, утрошеног материјала и рада на оправци возила. Сходно таквом тумачењу назначене одредбе другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и обавезао тужену на исплату износа од 136.808,00 динара са законском затезном каматом од 27.01.2020. године до исплате као и да му накнади трошкове парничног поступка. У преосталом делу за глави дуг потврдио је првостепену пресуду.

По становишту Врховног касационог суда, овакво правно схватање другостепеног суда је неприхватљиво. Наиме, чланом 190. ЗОО прописано је да ће суд, узимајући у обзир и околности које су наступиле после проузроковања штете досудити накнаду у износу који је потребан да се оштећеникова материјална ситуација доведе у оно стање у коме би се налазила да није било штетне радње или пропуштања. Тужилац није вршио оправку возила већ је исто продао за износ од 17.000 евра. Сходно томе, он није ни имао издатак везан за набавку делова и плаћање обављених радова да би се возило довело у првобитно стање. Значи, тужилац није имао издатак да би ушао у ситуацију да се возило доведе у оно стање у коме се налазило, тј. да се његово имовно стање доведе у ситуацију у коме се налазило да није било штетне радње или пропуштања. Тужилац није претрпео штету у виду плаћеног ПДВ-а за куповину других делова нити је плаћао мајстора да се изврши поправка аутомобила у оштећеном делу. Да је тужилац набавио назначене делове и плаћао поправку истом би следовало право на накнаду штете коју је претрпео у виду плаћеног ПДВ-а што је у овом случају изостало. Тужилац није имао тај издатак. Стога произилази да исти нема право на накнаду штете у виду непризнавања од стране туженог исплате ПДВ-а на укупну вредност делова за замену и плаћања оправке.

Из наведених разлога, на основу члана 416. став 1. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу првом изреке.

Одлука о трошковима ревизијског поступка донета је на основу члана 164. ЗПП при чему суд налази да туженом треба признати следеће трошкове и то: на име стручног састава ревизије 18.000,00 динара, на име таксе за ревизију 25.072,00 динара и таксе на одлуку по ревизији 37.608,00 динара, што све укупно чини износ од 80.680,00 динара, а све сходно важећој АТ и Закона о судским таксама.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић